

در سوگ امام ثانیه های سلوک

هشتم ربیع الاول سالروز شهادت یازدهمین پیشوای رستگاران، امام حسن عسگری (ع) است. والامقامی از نسل پاکان که برای برقراری حق و عدالت کوشید و با صبر و ایمان خود امام ثانیه های سلوک شد تا رهروانش را به سعادت حقیقی رهنمون سازد.

هشتم ربیع الاول سالروز شهادت یازدهمین پیشوای رستگاران، امام حسن عسگری (ع) است. والامقامی از نسل پاکان که برای برقراری حق و عدالت کوشید و با صبر و ایمان خود امام ثانیه های سلوک شد تا رهروانش را به سعادت حقیقی رهنمون سازد.

امام حسن عسگری (ع) در 232 هجری قمری در مدینه دیده به جهان گشود. پدر بزرگوار ایشان امام هادی (ع) و مادر والامقام آن امام همام حدیث از بانوان پرهیزگار آن دوره بود. ابن رضا، زکی، خالص، صامت، سراج، خاص و عسگری از لقب های ایشان محسوب می شود و کنیه آن امام گرانقدر ابومحمد است.

امام حسن عسگری (ع) در کنار پدر رشد و پرورش یافت و با فضیلت های اخلاقی آشنا و این گونه آماده پذیرش رسالت سنگین امامت شد. امام بیانی شیوا و شخصیتی الهی داشت و مفسر بی نظیر قرآن مجید بود و با این توانمندی خود راه مستقیم عترت و شیوه صحیح تفسیر قرآن را به مردم عصر خویش آموخت. امام حسن عسگری (ع) در علم، زهد، شجاعت و سایر فضیلت های اخلاقی سرآمد همه ی مردمان اهل زمان خود بود.

دوره ی 6 ساله امامت امام حسن عسگری (ع) با شهادت پدر ایشان آغاز شد و امامت ایشان همزمان با خلافت خلفای عباسی همچون متوکل، منتصر، مستعین، معتز، مهتدی و معتمد بود.

حاکمان عباسی در زمان خلافت خود با ایجاد فشار و محدودیت نسبت به امامان همراه تلاش می کردند تا در راه رسالت دینی و تاریخی آنان مشکل به وجود آورند. این محدودیت ها در دوره امام حسن عسگری (ع) به اوج خود رسید و شدت بیشتری یافت.

خلیفه های عباسی یاران امام (ع) را مورد آزار و اذیت قرار می دادند و برای پراکنده کردن پیروان ایشان کوشش های فراوانی می کردند اما با تمام محدودیت های شکل گرفته به وسیله ی عباسیان، در دوره امامت امام یازدهم (ع) دانش قرآنی، نشر احکام الهی و مناظره های کلامی بیش از پیش مورد توجه قرار گرفت و فرهنگ شیعی در فلسفه و کلام، رشد و گسترش یافت.

حاکمان عباسی که بر اساس روایت های گوناگون از وجود مهدی موعود فرزند امام حسن عسگری (ع) می ترسیدند، پیوسته مراقب زندگی امام (ع) بودند و لحظه ای از آزار و اذیت ایشان دریغ نمی کردند. به همین منظور برای حفظ خلافت خود امام حسن عسگری (ع) را به زندان افکندند اما امام یازدهم (ع) از راه های گوناگون با مردم در ارتباط بودند و امامت فرزندشان امام زمان (عج) را به آنها بشارت می دادند تا برای عصر غیبت آماده شوند.

سرانجام معتمد عباسی نتوانست وجود پربرتک یازدهمین پیشوای شیعیان را تحمل کند و در هشتم ربیع الاول 260 هجری قمری در توطئه ای امام حسن عسگری را مسموم و به شهادت رساند و پیروان آن امام همام را در غمی شگرف فرو برد.

به بهانه سالروز شهادت امام حسن عسگری بر سخنان آن امام والامقام گذری کوتاه داریم:

****جدال مکن که ارزشت می رود و شوخی مکن که بر تو دلیر شوند.**

****هر که به پایین نشستن در مجلس خشنود باشد، پیوسته خدا و فرشته ها بر او رحمت فرستند تا برخیزد.**

****بسم الله الرحمن الرحيم به اسم اعظم خدا، از سیاهی چشم به سفیدی اش نزدیکتر است.**

****دوستی نیکان به نیکان، ثواب است برای نیکان و دوستی بدان به نیکان، فضیلت است برای نیکان و دشمنی بدان با نیکان، زینت است برای نیکان و دشمنی نیکان با بدان، رسوایی است برای بدان.**

****کینه توز، ناآرام ترین مردمان است.**

****در مقام ادب برای تو همین بس که آنچه برای دیگران نمی پسندی، خود از آن دوری کنی.**

با الهام از :کتاب چهل داستان و چهل حدیث زندگانی امام عسگری(ع)